

Maria i Piotr Curie podczas pracy w laboratorium

Henri Becquerel w laboratorium

Curie E. Maria Curie

Właściwie z góry wie, jaki będzie rezultat jej badań: próbki, które zawierają tor lub uran, okazały się promieniotwórcze; te które go nie zawierają, będą „nieaktywne”. Fakty potwierdzają to przewidywanie. Maria odkłada ciała „nieaktywne” i z drobiazgową dokładnością mierzy promieniowanie tamtych, „aktywnych”.

Kozłowska T. Ciała promieniotwórczych pierwiastków

Przypuszczamy, że ciało, które wyodrębniliśmy ze smółki uranowej, zawiera nieznaną jeszcze metal, zbliżony do bizmutu ze swoich właściwości chemicznych. Jeśli istnienie tego metalu się potwierdzi, proponujemy dla niego nazwę „polon” od imienia ojczyzny jednego z nas.

Słodowska Curie M. Autobiografia

Byliśmy w tym okresie całkowicie pochłonięci nową dziedziną wiedzy, która się dzięki niespodzewanemu odkryciu przed nami się otwiera.

Maria Curie trzymająca korbę zawierające różne substancje chemiczne stosowane w procesie wyodrębniania radu

Curie E. Maria Curie

[...] wyszczególnione fakty każą nam przypuszczać, że w tym nowym związku promieniotwórczym znajduje się nowy pierwiastek, który proponujemy nazwać radem. Komunikat z posiedzenia Akademii Nauk, 26 grudnia 1898 r.

Kartka z notatkami Piotra i Marii Curie o wyznaczeniu ciężaru atomowego radu; kartka jest do dziś radioaktywna

Rad z fotografowany w ciemności, przy własnym swoim świetle

Znaczek pocztowy z Państwa Curie wyróżniający ich za odkrycie radu

1898

Odkrycie pierwszego pierwiastka promieniotwórczego, nazwanego na cześć ojczyzny polonem; odkrycie drugiego pierwiastka promieniotwórczego, radu